

[Niels Helveg Petersen.]

tipolitiske træk ind i debatten — hvem der løb fra hvad osv. og socialdemokratiets orientering imod samarbejdet med andre partier — at jeg synes, denne sag er et godt billede på, at SFs force i det politiske arbejde er som kritikere af os andre — ofte som værdifulde kritikere — at holde os fast, også på de ting, som vi selv gerne vil medvirke til, at fremholde principperne, holde dem op for os andre og vise, at de eksisterer. Men til gengæld synes jeg også, sagens forløb viser, at når det drejer sig om problemernes praktiske løsning, så er de bedst tjent med, at SF til syvende og sidst sættes uden for den afgørende indflydelse. Det skete i denne sag, og derfor fik denne sag en god løsning.

Maigaard: Det undrer mig ærlig talt, at hr. Niels Helveg Petersen vil kalde den løsning, der er kommet, god, sådan uden forbehold, for det ændringsforslag, han skal stemme om om lidt, er jo hans eget forslag, og det vil han stemme imod. Alligevel siger han, at det er en god løsning. Jeg synes dog lige, der skulle have været taget nogle forbehold i betragtning af sagens saglige baggrund.

Hr. Niels Helveg Petersen læste nogle ord op, som jeg sagde ved første behandling. Det er nogle betragtninger, jeg ganske står ved. Jeg sagde, at der var 4 ting, som var afgørende for os. Det ene var, at vi fik en ordening nu, og det er det, hr. Niels Helveg Petersen citerer så flittigt. Videre sagde jeg, at styringsorganet måtte kunne planlægge, og derfor måtte det udgå af direkte valg og kunne udskrive direkte skat. Endelig måtte ordningen indebære en udligning. De ting springer hr. Niels Helveg Petersen over.

Det, der har været ledende for os — det kan hr. Niels Helveg Petersen slå tilbage i tidenden og se i referatet af forhandlingen om det første forslag, vi behandlede, efter at tinget blev valgt — har været, at der skulle laves sådan en ordening nu, styringsorganet skulle kunne planlægge, og derfor måtte det udgå af direkte valg og kunne udskrive skat direkte, og endelig skulle ordningen indebære en udligning. Det er i den sammenhæng, mine bemærkninger skal ses.

I øvrigt vil jeg sige, som jeg indledte med at sige, at 4 af lovforslagene er udmærkede,

der er vældige fremskridt i dem. Jeg beklager bare, at det organ, som holder tingene sammen, i en afgørende periode er for svagt, og derfor stemmer vi ikke for lovforslaget om et hovedstadsråd.

Hr. Ove Hansen bruger dette storamt som et figenblad; når man kritiserer ordningen, så holder man figenbladet op og siger: ja men vi ville skam også storamtet. Hr. Ove Hansen siger, storamtet havde løst alle problemer, han lægger meget tryk på alle. Ja tak, men storamtet havde sandelig også skabt nogle problemer, bl. a. det problem, at storamtet formentlig ikke kunne planlægge, fordi det ikke var muligt. Vi prøvede jo i udvalget at få lavet en anden opgavefordeling mellem amt og kommune. Ministeren ville ikke. Det storamt, vi ville have set, var blevet et storamt, som havde 250-300 opgaver, store som små, og det havde skabt problemer, når man ikke var villig til at rydde op i dem. Jeg er enig med hr. Ove Hansen i, at hvis man — som arbejdstitlen har været — slanker amterne for en række opgaver, og hvis man måske endda går skridtet videre og gør primærkommunerne større, sådan at de kan bære flere opgaver, så har man en langt mere holdbar ordening end den nu foreslåede. Men ministeren ville ikke. Den socialdemokratiske minister ville ikke. Man holdt fast på amtet, sådan som vi kender det, og det tror jeg ikke kunne bære.

Jeg vil sige tak til ministeren for et meget sagligt og nuanceret svar. Hvis jeg skal stille svaret op mod min slutbemærkning, må jeg komme til følgende: jeg beklagede det resultat, man er kommet til omkring hovedstadsrådet, og jeg sagde, at her kunne man se, hvad der skete, når man valgte hr. Orla Møllers centrumlinje. Man får en sagligt svagere løsning, og man får en løsning, som ligger længere — måske endda længst muligt — fra det socialdemokratiske udgangspunkt. Det er hr. Orla Møllers onde gerninger, det kan vi se her. Derefter kommer indenrigsministeren og siger meget sagligt, at han selvfølgelig godt forstår, at man kan sætte et spørgsmålstegn ved det indirekte valg og drøfte det, og det havde nok været bedre med direkte valg, men nu må vi se at komme igennem. Heroverfor siger vi andre: bare hr. Orla Møller havde handlet, som indenrigsministeren her siger, så havde vi haft et bedre resultat.